

VELDLOPEN

Courcelles, 6-12-1959

HET SENSATIONEEL EUROPEES KAMPIOENSCHAP VOOR SPOORMANNEN

Wat hadden de afwezigen ongelijk! De pers had deze gebeurtenis nochtans met grote koppen aangekondigd als een van de hoogtepunten van het internationaal seizoen. Dank zij de spoormannen, had België niet alleen de eer, veldlopers van vijftien Europese landen te mogen ontvangen, maar telde men tevens onder de ingeschrevenen tal van bekende namen: Popov, marathonkampioen van Europa; Solovyev, 2^e in het Bulgaarse landskampioenschap; Wild, Engels loper met internationale klas; Barkanyi, Hongaars specialist van de 3.000 m steeple; de uitstekende Noorse tandem Egge en Abråten; Lund, 3^e in het Zweeds kampioenschap 5.000 m; de Belgen Vander Hoeven, die zich onlangs onderscheidde in het « Criterium der Azen », en Verheuen, recordhouder van de 1.500 meter. Met deze befaamde sportmannen en nog tal van andere over wie veel goeds verteld werd, kon de strijd niet anders dan boeiend zijn. En of hij boeiend was!

Nadat zij samen genooten hadden in de spijzsaal van het station Brussel-Noord, namen de 115 deelnemers de trein voor Courcelles, waar zij verwelkomd werden door de spoorwegfanfare van Charleroi, waarvan de kopers blonken in de zon. De bewoners bekeken deze voorbijtrekkende groep sympathieke jongens die uit alle hoeken van Europa gekomen waren om hier in hun vriendelijke gemeente een kampioenschap te bewijzen. Meer dan een zocht naar Popov en deze laatste groette in het voorbijgaan, terwijl zijn kameraden maar steeds kentekens en lucifersdoosjes weggaven en kregen, in een broederlijke uitwisseling, die reeds op de trein begon, en waarvoor het niet nodig is dezelfde taal te kennen.

Terwijl de atleten zich gereedmaakten, ontving M. Huys, de voorzitter van deze meting, de personaliteiten op de tribune: MM. Sanpos, burgemeester van Courcelles; Hermès, voorzitter van de Koninklijke Belgische Atletiekbond (K.B.A.B.), die de inrichters zijn gewaardeerde medewerking verleende; Pernod, Cutrona en Kaiser, respectievelijk voorzitter, ondervoorzitter en algemeen secretaris van de Internationale sportunie van Spoorwegmannen (U.S.I.C.); Herbauts, animator van de « Volkscross » en van het « Criterium der Azen »; Pêche, groepschef te Charleroi, en Lacroix, secretaris van de Sportunie van Belgische Spoormannen.

Op het terrein zelf hielden twee mannen, omringd door een zwerm van medewerkers, zich bezig met de laatste voorbereidselen: MM. Bolle, technisch directeur van de wedstrijd, en Depopliment, kapitein van de Bel-

gische ploeg, steunpilaar van de plaatselijke club, een rechtschapen en plichtsgetrouw atleet, wiens onvermoeibare werkkraft — hij is 42 jaar oud — een weldaad is voor de atletiek sport en voor de jeugd van zijn land.

Na de inleidende proeven, waardoor de massa der aanwezigen zich ervan kon vergewissen hoe zwaar de omloop was, hees Olivier Depopliment de vlag van de U.S.I.C., die federatie welke de spoorwegatleten van 25 landen groepeerde. Vervolgens — ontroerend ogenblik — werd een minuut stilte gehouden ter nagedachtenis van de slachtoffers van de ramp van Fréjus.

Daarop had, juist op het door het programma voorziene uur, het vertrek plaats van de grote veldloop (9.300 m af te leggen over vijf ronden). Wat een vlucht! Dadelijk begon de menigte te sidderen: Verheuen en Vander Hoeven bevonden zich onder de lopers die buitengewoon goed gestart waren. Weldra nam Vander Hoeven voorsprong, hij werd gevolgd door een kleine groep waarin men Wild en meerdere atleten uit de U.S.S.R. herkende. Zowel bij het stijgen als bij het dalen, hield onze landgenoot er een merkwaardig tempo op na en imponeerden zijn kracht en zijn soepele tred. Zou hij het volhouden? Men durfde het nauwelijks geloven; de omloop was voor hem nogal lastig. De kopgroep was zeer sterk en, zo Popov er niet bij was, dan dacht men dat deze verbazende man, die elektricien van beroep is, gensters zou slaan met een sensationele terugkeer. Daar kwam echter niets van terecht. Nog andere grote kampioenen werden trouwens geklopt door onze werkmakker. Vander Hoeven, die gans alleen stond tegen de Russische coalitie, streed met een bewonderenswaardige moed en verbetering en behaalde uiteindelijk een prachtige tweede plaats na de machtige Dobrodenska. Ah! welk mooi en boeiend schouwspel! Dank u, Vander Hoeven, voor de ontroerende momenten die wij beleefden! Hij had zich met koppige wilskracht voorbereid, hij had 140 km per week getraind om ons van dit machtig sportgebeuren te laten genieten. Onze dank gaat ook naar Verheuen. Zijn 9^e plaats, die voor een pisteloper zeer eervol is, liet onze ploeg toe twee man binnen de eerste tien te plaatsen. Dank ook, ten slotte, aan hun ploegmakers (Goossens, Vandriessche, Depopliment en Germeaux), die ons in de « interlanden-rangschikking » een zeer eervolle plaats wisten te bezorgen. Allen hebben zich verdienstelijk gemaakt in de ogen van de Belgische spoormannen, en de toejuichingen van de massa hebben hen beloofd voor hun inspanningen.

Wat de schitterende winnaar betreft, het is een sympathieke kerel, een jongman van 29 jaar, die werkt in de wagenwerkplaats van Welikie-luki. Onze felicitaties voor deze nieuwe Europese kampioen!

In aanwezigheid van de personaliteiten en van de afgevaardigden der ploegen die in de gemeentelijke raadzaal samengekomen waren, loofde de h. Burgermeester, na de wedstrijd, de inrichters en overhandigde hij het plaket van de gemeente aan Dobrodenska.

M. Huys had een hartelijk woord voor het onthaal van Courcelles en voor de vriendschap die de gemeente aan de spoormannen bindt; vervolgens dankte hij op levendige wijze de K.B.A.B., de plaatselijke sportvereniging, de Spoorwegfanfare en de pers van gans het land.

M. Pernod onderstreepte de taak van de U.S.I.C. die, op haar gebied, ijvert voor de wereldvrede en achtte zich gelukkig aan M. Sanpos te kunnen zeggen dat Courcelles op het Europese net als een symbool van vrede zou voor de geest geroepen worden.

M. Hermès loofde de merkwaardige actie van de spoormannen ten bate van de loop sport, die sport welke hun zo wonderwel ligt, daar zij vereist dat « er een goede trein op nagehouden wordt »...

Tenslotte bracht M. Herbauts hulde aan de meesterlijke organisatie, en overhandigde hij aan M. Pêche, erevoorzitter van de Sportvereniging voor spoormannen van Charleroi, de schaal en de plaketten die de Belgische spoormannen wonnen, door zich eerste te klasseren van de « intergroeperingen » tijdens de wedstrijden die op 22 november op het oefenplein van Evere plaats hadden.

Onderwijl, hadden al de atleten, die in het café naast de kleedkamers letterlijk op elkaar gedrongen stonden, gelegenheid gevonden tot verbroedering. Een muziekdoos, waarop Popov filosofisch met de ellebogen steunde, jaagde met horten en stoten de tonen van een Amerikaanse hot naar buiten. Een Turk deed een meisje van Courcelles dansen op een ruimte van twee m², die zijn kameraden vrijgemaakt hadden; zij sloegen de maat en uitten kreten net zoals men ze overal ter wereld uit wanneer men eenvoudigweg gelukkig is samen te zijn. En het meisje, een en al waardigheid, voelde wellicht niet dat men in 15 landen aan haar zou denken, zoals men denkt aan een stad waarvan men gehouden heeft, een stad waarheen een ganse namiddag lang, de gevoelens van broederlijkheid uit alle hoeken van Europa waren samengestroomd...

BILJART

Het nationaal kampioenschap vangt aan op 6 februari 1960. Zich inschrijven vóór 9 januari e.k., bij M. A. Beckx, schrijver, Treindienst, Antwerpen Centraal.